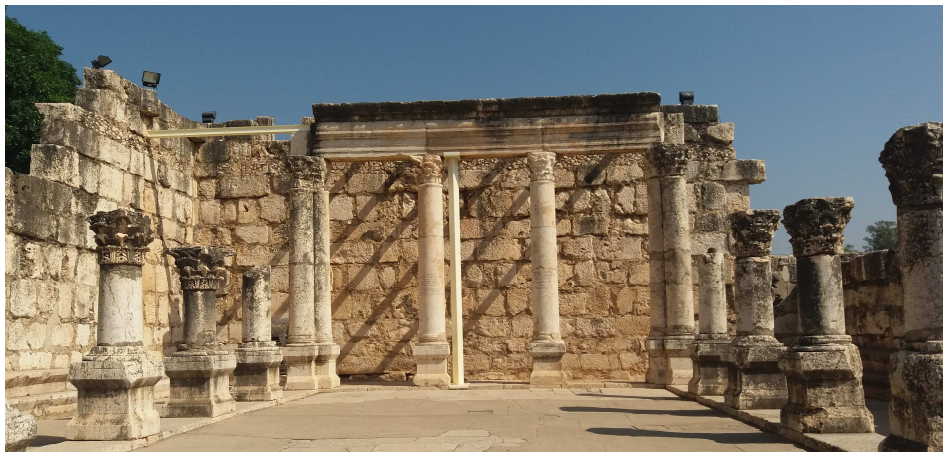

4. neděle v mezidobí - cyklus B

31. ledna 2021

Přispěj nám, Bože, na pomoc a shromáždí svůj lid, abychom chválili tvé svaté jméno.

Vstupní antifona

Během této nedělní liturgie sledujeme podobně jako minulou neděli začátek evangelia. Pozorujeme Ježíše, jak začíná svoji misi. Jedná s velkou autoritou, s jakou v minulosti jednal jedině sám Hospodin. Ježíš Boží mocí proměňuje události, lidskou bolest a selhání.

1) Připravme místo Vyberte místo např. jídelní stůl a vyzdobte: hezký ubrus, kříž, zpěvník, Bible, květiny.

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Na začátku bohoslužby si obvykle připomínáme, že všichni děláme někdy chyby a selháváme. Prosme nyní Pána Boha za odpuštění:

P: Smiluj se nad námi, Pane. **Ostatní:** Hřešili jsme proti tobě.

P: Ukaž nám, Pane, své milosrdenství. **Ostatní:** A dej nám svou spásu. **Všichni:** Amen.

P: Dobrý Bože, přijmi dnes naši modlitbu, buď s námi a provázej naši zemi svojí ochranou. **Všichni:** Amen.

3) Čteme z Písma svatého Z následujících čtení, která by zazněla v kostele, je možné vybrat jen některá.

1. ČTENÍ Dt 18,15-20 (Vzbudím jim proroka a vložím svoje slova v jeho ústa.)

Pátá kniha Mojžíšova čili Deuteronomium je koncipována jako Mojžíšova poslední slova před smrtí a před vstupem Izraelitů do zaslíbené země. Opakuje jim předpisy a zákony. Najdeme zde i odstavec věnovaný prorokům (18,9-22). V první části (verše 10-13) odsuzuje pohanské věštění a další zvyky. Pohané se tak skrze božstva dotazovali na budoucnost. Ale Izrael se bude spoléhat Boží slovo. Verš 18 vztahujeme na Krista.

Čtení z páté knihy Mojžíšovy.

Mojžíš řekl lidu: „Hospodin, tvůj Bůh, ti vzbudí proroka, jako jsem já, z tvého středu, z tvých bratrů, toho budete poslouchat. To jsi právě žádal od Hospodina, svého Boha, na Chorebu v den shromáždění, když jsi říkal: ‘Nemohu už slyšet hlas Hospodina, svého Boha, nemohu se už dívat na tento veliký oheň, abych nezemřel.’

Hospodin mi tehdy řekl: ‘Správně mluví. Vzbudím jim proroka, jako jsi ty, ze středu jejich bratrů a vložím svoje slova v jeho ústa a sdělí jim vše, co mu poručím.

Kdo by však neposlechl mých slov, která bude mluvit v mém jménu, toho poženu k zodpovědnosti. Prorok, který by se opovážil mým jménem říkat, co jsem mu neporučil, nebo který by mluvil ve jménu jiných bohů, takový prorok musí zemřít!’“

ŽALM ŽI 95

Rozjásejme své srdce radostí z Boží spásy, vždyť Bůh k nám promlouvá! Vyvolený národ zakusil, co znamená neslyšet Boží hlas. Tato dávná zkušenost z doby putování po poušti je mementem a již by se neměla opakovat.

Odpoověď: Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!

Pojďme, jásejme Hospodinu, – oslavujme Skálu své spásy, – předstupme před něho s chvalozpěvy – a písňemi mu zajásejme!

Pojďme, padněme, klaňme se, – poklekněme před svým tvůrcem, Hospodinem! – Neboť on je náš Bůh – a my jsme lid, který pase, stádce vedené jeho rukou.

Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: – „Nezatvrzujte svá srdce jako v Meribě, – jako tehdy v Masse na poušti, – kde mě dráždili vaši otcové, – zkoušeli mě, ač viděli mé činy.“

2. ČTENÍ 1 Kor 7,32-35 (Panna se stará o věci Páně, aby byla svatá.)

V návaznosti na minulou neděli pokračujeme ve čtení 7. kapitoly listu Korintánům; jde o souhrn odpovědí na několik otázek týkajících se manželství a celibátu. Pavel nedělá systematický výklad o zvláštním povolání k manželství. Naznačuje pouze křehkou hranici mezi lidskou emocionalitou a duchovním světem člověka.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

Bratři! Rád bych, abyste byli bez starostí.

Kdo nemá manželku, stará se o věci Páně, jak by se líbil Pánu. Ale kdo je ženatý, stará se o věci světské, jak by se líbil manželce, a je rozdělen. A žena nevdaná a panna se stará o věci Páně, aby byla svatá na těle i na duši. Ale když se provdá, stará se o věci světské, jak by se líbila muži.

To však říkám ve vašem zájmu, ne abych na vás hodil smyčku, ale abych vás vedl k počestnosti a k nerušené oddanosti Pánu.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM

Aleluja. Lid, který žil v temnotě, uviděl veliké světlo; světlo vzešlo těm, kdo sídlili v krajině a ve stínu smrti.
Aleluja.

EVANGELIUM Mk 1,21-28 (Učil je jako ten, kdo má moc.)

V prvních kapitolách evangelí se setkáváme s Kristem, který svým jednáním i slovy vysvětluje, co znamená Boží království – je silnější než moc nečistého ducha (synonymum pro démona).

Slova svatého evangelia podle Marka.

V městě Kafarnau vstoupil Ježíš v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona.

V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Vím, kdo jsi: Svatý Boží!“

Ale Ježíš mu přísně rozkázal: „Mlč a vyjdi z něho!“ Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel.

Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení – a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“ A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

Nikdo z rodiny by neměl mít kázání, jako mívá kněz v kostele, ale je možné o přečteném textu chvíli rozmlouvat.

S malými dětmi si příběh, který jsme slyšeli, jednoduše zopakujeme, vyhledáme v dětské obrázkové Bibli. Inspiraci je možné najít i na <https://deti.vira.cz/kalendar/nedele-pracovni-listy/cyklus-b-mezidobi-1/4-nedele-v-mezidobi-cyklus-b> nebo na <https://www.kanan.cz/4mezidobib.htm> nebo na <https://prolidi.bcb.cz/cs/akce/2020-06-video-katecheze-pro-deti> nebo na <https://www.tvnoe.cz/porad/30474-ovecky-v-karantene-4-nedele-v-mezidobi>.

4) Vyznání víry Odpovědí na Boží slovo je vyznání víry. Společně se pomodlíme:

Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků. Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

5) Společně prosíme Zde můžeme vyslovit i své vlastní prosby

5) Společně prosíme

P: Ježíš v dnešním evangeliu umlčuje zlo. Předložme Pánu všechna místa, kde se zlo objevuje a společně prosme o vítězství Boží moci:

1. Modleme se za křesťany pronásledované pro svoji víru.
2. Modleme se za Boží pomoc s hledáním řešení, jak zvládnout nové podoby pandemie a jejích následků.
3. Modleme se za Jemen a další země zkoušené válkou a hladomorem.
4. Modleme se za lidi, kteří trpí pod mocí zla.

P: Dobrý Bože, ty nás vedeš svojí rukou. Ochraňuj nás, abychom nezatvrdili svá srdce a stále slyšeli tvůj hlas. Neboť ty žiješ a vládneš na věky věků. **Všichni:** Amen.

6) Modlitba Otčenáš

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

7) Požehnání

P: Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání: Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného. **Všichni:** Amen.

Při tom dělá každý sám na sobě znamení kříže. Tatínek a maminka mohou každému z dětí udělat křížek na čelo.

P: Dobrořečme Pánu. **Všichni:** Bohu díky.

Na závěr je možné zazpívat píseň nebo se pomodlit k Panně Marii.

Zpracováno podle námětu: Pastorační středisko Arcibiskupství pražského, Pastorage.cz a P. Radek Tichý, vyučující liturgiky na KTF UK
Inspiraci k rodinné bohoslužbě slova najdete také na <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200315liturgie-v-rodine>.